

дѣднѧа влѧтва, и смѣрть; и Отъ прѹчиа мой
всїи грѣхѡвъ. Врѣстъ є мнѣ пришврѣлъ и даро-
валъ благодатъ, спасеніе и животъ; благодати-
ю гospода, єто вѣче єгъмъ, єже єсмъ.

Въ мѣсто смѣртныхъ седмыхъ грѣхѡвъ ѿ-
бнитавшихъ въ сърдце грѣшника, и творящий єго
брѹдіе діабола: видѣтса сега тамъ на протиъвъ
слѣдѹющи те добродѣтели, (имѣнно:) Смиреніе, цѣ-
ломѹдріе, воздержаніе, нестражаніе, благотво-
реніе, терпѣніе и крѣтость, рѣбность къ добрѣ
и благоговѣніе.

Кои небыса старазъ сега со всѧ сила испо-
лнити словеса и повелѣнія гospода Иисуса Хри-
ста; То єсть, вѣровати въ него, любите єго,
послѣдовати и оуподоблятися єму. "Ибо вѣрѹ-
ющему, любви єго, и съблудающи словеса
єго; съмъ богъ прїидетъ въ сърдце вѣрѹща-
гу, и Обителъ сотворитъ въ него.

Мы любимъ єго, Геворитъ возлагай на пе-
рвыхъ гospодатъ икона той первѣ возлю-
бълъ єсть наꙗз. (І. Ішан: 4. 13.)

Богъ любыи єсть, и пребывающай въ
любви въ бозѣ пребываєтъ, и бѣгъ
въ нѣмъ. (Стихъ: 16.)

Мы тако можимъ да сѧ приближимъ къ
богу: Вакъ тѣ богъ съмъ и изходитъ въ сѧмъхъ
наꙗзъ, и соединѧвасѧ съ наими, како що искони
видимъ во образцѣ. Потребно є прѣчее да вѣ-
димъ севѣ достойно и непорочно, по стопамъ
великаго посвѣтитела душъ наꙗшихъ. Да ходимъ
предъ